

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 29/12/2021

Αριθμός απόφασης: 4671

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α2

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604553

Fax : 2131604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ.ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

δ. Του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), της υπ' αριθ. Α 1049/2021 Κοινής Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β 984-12.03.2021), καθώς και των υπ' αριθ. Α.1273/2020 (ΦΕΚ Β' 5597/21.12.2020), Α.1241/2020 (ΦΕΚ Β' 4804/30.10.2020) και Α.1215/2020 (ΦΕΚ Β' 4254/30.09.2020) ομοίων κοινών αποφάσεων.

2. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών. «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

3. Την από 13/09/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΜΕΙΣ ΕΙ 2021 ενδικοφανή προσφυγή του του με ΑΦΜ κατοίκου επί της οδού κατά της με αριθ. πρωτ. Δ ΕΞ 2021/24-05-2021 Απόφασης της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης, η οποία εκδόθηκε σε απάντηση στην από με αρ. πρωτ. /2020 αίτησή του για την απαλλαγή του από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ

....., που κατέθεσε στη Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά και στη συνέχεια διαβιβάστηκε στην Ε.Μ.ΕΙΣ., και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

4. Την με αριθ. πρωτ. Δ ΕΞ 2021/24-05-2021 Απόφαση της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης, η οποία εκδόθηκε σε απάντηση στην από με αρ. πρωτ./2020 αίτηση για την απαλλαγή του από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ

5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 13/09/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΜΕΙΣ ΕΙ 2021 ενδικοφανούς προσφυγής του του με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την επανεξέταση από την Υπηρεσία μας της με αριθ. πρωτ. Δ ΕΞ 2021/24-05-2021 Απόφασης της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης, η οποία εκδόθηκε σε απάντηση στην από με αρ. πρωτ./2020 αίτηση για την απαλλαγή του από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ, που κατέθεσε στη Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά και στη συνέχεια διαβιβάστηκε στην Ε.Μ.ΕΙΣ.

Επειδή, ο προσφεύγων είχε καταθέσει στη Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά την με αρ. πρωτ./2020 αίτηση για την απαλλαγή του από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ και η ως άνω Δ.Ο.Υ. εξέδωσε την με αριθ. πρωτ./2021 απορριπτική απάντηση του Προϊσταμένου της. Ο προσφεύγων υπέβαλε μέσω της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά την με αρ. πρωτ./2021 ενδικοφανή προσφυγή, στρεφόμενη κατά της με ως άνω απορριπτικής απάντησης του Προϊσταμένου της, αιτούμενος την απαλλαγή του από τα χρέη της ως άνω εταιρείας και επί της ενδικοφανούς προσφυγής εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 3412/2021 απορριπτική απόφαση του Προϊσταμένου της Δ.Ε.Δ. Η Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Πειραιά διαβίβασε την ως άνω και με αρ. πρωτ./2020 αίτηση του προσφεύγοντα και στην Επιχειρησιακή Μονάδα Είσπραξης η οποία έλαβε αριθμό εισερχομένου πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2021/09.04.2021. Σε απάντηση αυτής η Ε.Μ.ΕΙΣ. εξέδωσε την προσβαλλόμενη και με αρ. πρωτ. Δ ΕΞ 2021/24-05-2021 απορριπτική Απόφαση, η οποία μάλιστα μνημονεύεται στην ως άνω απόφαση της ΔΕΔ.

Επειδή, οι διατάξεις του ν. 4174/2013(ΦΕΚ Α' 170/26-07-2013), ορίζουν, ότι:

«Άρθρο 50.Αλληλέγγυα ευθύνη

1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις

πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων.

Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

Η παράγραφος 1 αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12-12-2019). Σύμφωνα με την παράγραφο 29 του άρθρου 66 του ιδίου νόμου, οι διατάξεις της παραγράφου 1, όπως αντικαθίστανται, ισχύουν από τη δημοσίευση του ν. 4646/2019, ήτοι από 12/12/2019 και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του ν. 4646/2019 σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019, του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 (Α' 151), της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 (Α' 238), της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 (Α' 248), καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου 50, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα...»

Επειδή, σύμφωνα με την Ε 2173/30.10.2020 με ΘΕΜΑ: Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν.4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

«Α. Εισαγωγικά

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν.4646/2019, τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, ΚΦΔ) ως προς τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης στα πρόσωπα που ασκούν διοίκηση στα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες για την εξόφληση συγκεκριμένων οφειλών προς το Δημόσιο.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ ορίζεται ότι τα πρόσωπα που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

(α) τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

(β) οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων. Ωστόσο, αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι φορολογικές οφειλές, όπως αυτές ρητά αναφέρονται στο νόμο, έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

(γ) οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν.4646/2019, ισχύουν από τη δημοσίευση του πιο πάνω νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι από 12-12-2019 και μετά και εφαρμόζονται

(α) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον και ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο από τις 12-12-2019 και μετά, σύμφωνα με το [άρθρο 30 ΚΦΔ](#), στο νομικό πρόσωπο ή την νομική οντότητα (νέες υποθέσεις),

(β) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον από τις 12-12-2019 και μετά αλλά ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο πριν τις 12-12-2019 (νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές), με την προϋπόθεση ότι δεν επιφέρουν χειροτέρευση της θέσης του διοικούντος προσώπου σε σχέση με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο που ανάγονται οι οφειλές αυτές και

(γ) κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, αναδρομικά, για οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν τις 12-12-2019 (παλαιές υποθέσεις).....

5. Η ευθύνη των προσώπων της [παρ. 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ](#) είναι προσωπική και αλληλέγγυα και αφορά την πληρωμή και μόνο των οφειλών που ρητά και περιοριστικά κατονομάζονται στην ίδια αυτή παράγραφο, εφόσον πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις. Για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων αυτών απαιτείται να εξετάζονται, κατά σειρά, όλα τα παρακάτω:

Β. Το είδος της (φορολογικής) οφειλής

.....

Γ. Ο κρίσιμος χρόνος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης

.....

Δ. Συνδρομή κατονομαζόμενης ιδιότητας κατά τον κρίσιμο χρόνο

.....

Ε. Η υπαιτιότητα

25. Πρόσωπα για τα οποία συντρέχουν σωρευτικά όλες οι λοιπές προϋποθέσεις, οι οποίες αναφέρονται στη διάταξη της [παραγράφου 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ](#), καθίστανται καταρχήν αλληλεγγύως υπεύθυνα και τεκμαίρεται η υπαιτιότητά τους εκ μόνης τις ιδιότητάς τους για τις οφειλές που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Ωστόσο, σύμφωνα και με τα ρητώς οριζόμενα στο β' εδάφιο της περίπτωσης γ' της [παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ](#), πρόκειται για μαχητό τεκμήριο, καθόσον το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα εν λόγω πρόσωπα. Επομένως, εφόσον τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων συντρέχει αλληλέγγυα ευθύνη αποδείξουν ότι δεν ήταν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οφειλών που προβλέπονται στις οικείες διατάξεις, απαλλάσσονται από την ευθύνη για πληρωμή των οφειλών του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που διοικούν ή διαχειρίζονται.....».

Επειδή, η [Α. 1082/2021](#)(ΦΕΚ Β 1487/13.4.2021) Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα “Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του [άρθρου 50 του ν. 4174/2013](#)” ορίζει ότι:

«Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής

Τα πρόσωπα που φέρουν τις ιδιότητες που ορίζονται στην [παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013](#) (ΚΦΔ) θεωρούνται καταρχήν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οριζόμενων στις ως άνω διατάξεις οφειλών των νομικών προσώπων και των νομικών οντοτήτων, εκτός αν στα πρόσωπα αυτά συντρέχει περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας, σύμφωνα με τις κατωτέρω ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις, οι οποίες σε κάθε

περίπτωση θα πρέπει να εξετάζονται από τις υπηρεσίες της ΑΑΔΕ, κατά λόγο αρμοδιότητας, πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 ΚΦΔ στα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα.

Άρθρο 2 Ενδεικτικές περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας

Για τους σκοπούς εφαρμογής της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας των προσώπων αυτών ως ακολούθως:.....»

Επειδή, στη με ημερομηνία 20/09/2021 Έκθεση Απόψεων της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης, αναφέρονται τα ακόλουθα: «...Οι λόγοι του προσφεύγοντος αφορούν την ισχυριζόμενη από αυτόν έλλειψη υπαιτιότητας. Ωστόσο, ο προσφεύγων σφάλλει για τους ακόλουθους λόγους.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του Ν. 4174/2013 (ΚΦΔ), ως ισχύουν σήμερα, και ειδικότερα κατά την περ. γ' της παρ. 1 του ως άνω άρθρου αλλά σύμφωνα και με την σχετική εγκύκλιο υπ' αρ. 2173/30.10.2020 (ΑΔΑ: 9ΒΞ546ΜΠ3Ζ-45Ψ) με τίτλο: «Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει», και συγκεκριμένα τα με τις παρ. 25 και 27 του κεφ Ε «Η υπαιτιότητα» της εγκυκλίου υπ' αρ. 2173/30.10.2020, πρόσωπα για τα οποία συντρέχουν σωρευτικά όλες οι λοιπές προϋποθέσεις, οι οποίες αναφέρονται στη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ, καθίστανται καταρχήν αλληλεγγύως υπεύθυνα και τεκμαίρεται η υπαιτιότητα τους εκ μόνης τις ιδιότητας τους για τις οφειλές που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Ωστόσο, σύμφωνα και με τα ρητώς οριζόμενα στο β1 εδάφιο της περίπτωσης γ της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, πρόκειται για μαχητό τεκμήριο, καθόσον το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας. Φέρουν τα εν λόγω πρόσωπα. Επομένως, εφόσον τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων συντρέχει αλληλέγγυα ευθύνη αποδείξουν ότι δεν ήταν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οφειλών που προβλέπονται στις οικείες διατάξεις, απαλλάσσονται από την ευθύνη για πληρωμή των οφειλών του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που διοικούν ή διαχειρίζονται.

Σύμφωνα δε με το γ' εδάφιο της περίπτωσης γ της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, εξεδόθη η υπ' αρ. Α.1082/07.04.202021 Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, η οποία δημοσιεύθηκε στο Φ.Ε.Κ.1487/13.04.2021 (τεύχος Β'), για τις περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας. Σύμφωνα με το άρθρο 1 αυτής «Τα πρόσωπα που φέρουν τις ιδιότητες που ορίζονται στην αρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) θεωρούνται καταρχήν υπαίτια για την μη καταβολή ή μη απόδοση των οριζομένων στις άνω διατάξεις οφειλών των νομικών προσώπων και των νομικών οντοτήτων εκτός αν στα πρόσωπα αυτά συντρέχει περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας, σύμφωνα με τις κατωτέρω ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις (...).».

Εν προκειμένω ο προσφεύγων είχε την ιδιότητα του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ από την σύσταση της (07.12.2005) έως την 31.08.2016 δυνάμει των προαναφερόμενων πρακτικών Γενικών Συνελεύσεων και Διοικητικών Συμβουλίων που δημοσιεύθηκαν στα τεύχη ανωνύμων εταιρειών και εταιρειών περιορισμένης ευθύνης

(Φ.Ε.Κ./2005, Φ.Ε.Κ./2006,/2007,/2010), καθώς και τις καταχωρήσεις στο ΓΕΜΗ αρ. πρωτ./2015 και/2017. Αυτό σημαίνει ότι είναι καταρχήν αλληλεγγύως υπεύθυνος για τις οφειλές της εταιρείας και τεκμαίρεται η υπαιτιότητα του εκ μόνης της ιδιότητας του για τις οφειλές που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας του.

Ωστόσο, πρόκειται για μαχητό τεκμήριο και το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρει ο προσφεύγων. Ο προσφεύγων δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο που να στοιχειοθετεί έλλειψη υπαιτιότητας, όπως μάλιστα αυτά εξειδικεύθηκαν και στην πρόσφατα δημοσιευθείσα Κοινή Απόφαση.

1. Ειδικότερα, με τον πρώτο λόγο του ο προσφεύγων παραπονείται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αξιολόγησε την από 14.12.2020 Υπεύθυνη Δήλωση του αδελφού του. Σε κάθε περίπτωση η Υπεύθυνη Δήλωση δεν αποτελεί έγγραφο με δεσμευτική αποδεικτική ισχύ και εκτιμάται ελεύθερα.

2. Με το δεύτερο λόγο του ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη δεν αξιολόγησε το υπ' αρ./2008 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών, ως προς την έλλειψη της υπαιτιότητας. Ο ισχυρισμός δεν ευσταθεί διότι το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών έκρινε επί αδικημάτων που δεν έχουν σχέση με φορολογικές παραβάσεις και σε καμία περίπτωση δεν εξετάστηκε η άσκηση ή μη καθηκόντων διοίκησης από τον προσφεύγοντα.

Στο άρθρο 2 της προαναφερθείσας υπ' αρ. Α. 1082/07.04.202021 Κοινής Απόφασης, ως 4η περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας αναφέρεται «η ύπαρξη αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ποινικού δικαστηρίου ή αμετάκλητου απαλλακτικού βουλεύματος ή απόφαση δικαστηρίου βάσει των οποίων διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας σχετικά με τη δημιουργία ή τη μη καταβολή της οριζόμενης στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ οφειλής από τον αλληλεγγύως υπόχρεο». Το εν λόγω βούλευμα δεν σχετίζεται ούτε αποδεικνύει την έλλειψη υπαιτιότητας σχετικά με τη μη καταβολή της οφειλής ή/και τη μη συμμετοχή του στη φορολογική παράβαση που προκάλεσε την οφειλή και εν γένει στη μη ενεργό συμμετοχή του στη διοίκηση και διαχείριση του νομικού προσώπου.

3. Με τον τρίτο λόγο ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι δεν αξιολογήθηκαν οι αναφερόμενοι στην αίτηση του λόγοι που οδήγησαν στην συσσώρευση οφειλών και την αδυναμία αποπληρωμής τους από την οφειλέτιδα εταιρεία. Ωστόσο, με την κατάθεση της αίτησης των αρ. 34 και 66 του ν. 4646/2019 με τα οποία τροποποιήθηκε το αρ. 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ), η Φορολογική Διοίκηση εξετάζει τη συνδρομή ή μη των προϋποθέσεων για την θεμελίωση ή μη της αλληλέγγυας ευθύνης. Η αδυναμία αποπληρωμής από την εταιρεία λόγω των οικονομικών προβλημάτων που περιγράφει ο προσφεύγων δεν σχετίζεται με κάποια από τις εξεταζόμενες προϋποθέσεις.

4. Με τον τέταρτο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής, ο προσφεύγων αναφέρεται στην υπ' αρ./2021 απόφαση του Αρείου Πάγου, που αφορά το αδίκημα της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο και στην υπ' αρ. 180/2021 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Πειραιώς, που αφορά νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα. Ωστόσο ουδεμία από αυτές τις αποφάσεις προσκόμισε ο προσφεύγων, τόσο με την αίτηση όσο και με την ενδικοφανή προσφυγή, με αποτέλεσμα να μην μπορεί η Υπηρεσία να ελέγξει τους ισχυρισμούς του.

Από τα διαθέσιμα στην Υπηρεσία μας στοιχεία από το ΟΠΣ TAXIS προκύπτει ότι σχετικά με το αδίκημα της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο για τα συγκεκριμένα χρέη τα οποία περιλαμβάνονται στην ως άνω ειδοποίηση καταβολής - υπερημερίας, με την από 15.10.2019 απόφαση του Εφετείου Πειραιά ο προσφεύγων εκρίθη ένοχος για τη μη καταβολή χρεών της «οφειλέτιδας» προς το Ελληνικό Δημόσιο, μετά από σχετική Αίτηση Ποινικής Δίωξης της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΠΕΙΡΑΙΑ προς την Εισαγγελία Πρωτοδικών και καταδικάσθηκε σε φυλάκιση είκοσι (20) μηνών με τριετή αναστολή.

Όσον αφορά τυχόν απόφαση για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, σημειώνεται ότι για στοιχειοθέτηση της έλλειψης υπαιτιότητας πρέπει στην δικαστική απόφαση να διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας σχετικά με τη δημιουργία ή τη μη καταβολή της οριζόμενης στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ οφειλής από τον αλληλεγγύως υπόχρεο.

Τέλος όσον αφορά το προσκομιζόμενο σχετικό της «Αίτησης ανοίγματος σχέσης πελάτη» με το δείγμα υπογραφής από του του ουδέν αποδεικνύει, διότι αφενός δεν έχει μία ιστορική συνέχεια, για παράδειγμα μπορεί σε προγενέστερη ή μεταγενέστερη ημερομηνία να υπάρχει δείγμα του προσφεύγοντος ως νομίμου εκπροσώπου, αφετέρου ακόμη και εάν είχε αναλάβει ο τις τραπεζικές συναλλαγές, αυτό δεν συνεπάγεται ότι ο προσφεύγων δεν ασκούσε διοίκηση ως προς τα υπόλοιπα θέματα.

Μάλιστα το αντίθετο αποδεικνύεται, δηλαδή η ενεργός και πραγματική ανάμιξη του στην διοίκηση της εταιρείας, καθόσον ο προσφεύγων εμφανίζεται στην υπ' αρ. /2008 Σύμβαση Χρηματοδοτικής Μίσθωσης Ακινήτου βάσει του ν. 1665/1986 ως νόμιμος εκπρόσωπος της ως άνω εταιρείας και εγγυητής. Ομοίως και στην υπ' αρ. /2011 τροποποίηση της ως άνω Σύμβασης εμφανίζεται ως νόμιμος εκπρόσωπος της ως άνω εταιρείας και εγγυητής. Επιπλέον, ο προσφεύγων υπογράφει τους δημοσιευμένους ισολογισμούς της εταιρείας της 31.12.2008 (ΦΕΚ /2009 τ. ΑΕ και ΕΠΕ), της 31.12.2009 (ΦΕΚ /2010 τ. ΑΕ και ΕΠΕ, της 31.12.2010 (ΦΕΚ /2011 τ. ΑΕ και ΕΠΕ) και για την χρήση 01.01.2011 έως 31.12.2011 (ανακοίνωση ΓΕΜΗ με αρ. πρωτ. /2017).

Επομένως από τα παραπάνω δεν υφίσταται κανένας λόγος έλλειψης υπαιτιότητας, αλλά αντίθετα προκύπτει η πραγματική και πλήρης εκπροσώπηση της εταιρείας από τον προσφεύγοντα.

Επειδή, σύμφωνα με όλα τα ανωτέρω, οι αναφερόμενοι στην υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή λόγοι είναι νόμω και ουσία αβάσιμοι, πρέπει αυτή να απορριφθεί στο σύνολο της..»

Επειδή, η υπηρεσία μας, λαμβάνοντας υπόψη τις προαναφερόμενες διατάξεις και τις οδηγίες που δόθηκαν από την Διοίκηση με τις ως άνω αποφάσεις και εγκυκλίους, κάνει αποδεκτές τις ως άνω απόψεις της Ε.Μ.ΕΙΣ.

Επειδή, εξάλλου η Υπηρεσία μας έχει ήδη κρίνει, με την με αριθμ. 3412/2021 απόφαση της, ότι συντρέχουν σωρευτικά στο πρόσωπό του προσφεύγοντος οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 ν. 4174/2013 περί αλληλέγγυας ευθύνης, όπως αυτό τροποποιήθηκε από την παράγραφο 1 του άρθρου 34 ν. 4646/2019 και ισχύει σήμερα, για οφειλές της εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με αρ. πρωτ. ΕΜΕΙΣ ΕΙ 2021/13-09-2021 ενδικοφανούς προσφυγής του του, με ΑΦΜ

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
α/α
ΕΛΠΙΔΑ ΝΙΝΟΥ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.